

TSI er våknet av dvalen

Universitetsstudentene i Tromsø er på offensiven for tida, og som mange sikkert har lest i avisene er det blant annet startet Studentsamfunn i Nord-Norges hovedstad. I høst skal det også bli revy, ja, det faktisk spirer og gror i nord. Idretten vil også være med på dette kultur-kjøret, og nyvalgt leder av Tromsø Studentenes Idrettslag (TSI) Lise Balteskar lover at den lange begynnervdvalen i TSI nå er over for godt.

TSI ble stiftet i 1973, men har ligget lovlig lavt i terrenget disse ti åra. Idrettslaget har til tider nesten vært nedlagt, men nå er det slutt med passiviteten, sier Lise Balteskars styre på fem medlemmer.

Den nye given startet i høst og i tillegg til en bedre organisasjon kan det også oppdages sportslige bivirkninger. Damelaget i volleyball vant sin avdeling i 3. divisjon og blir neste år å finne i den nest gjeveste divisjonen.

GOD ØKONOMI

Dette er en landserie og dermed krever opprykket en stor reisekasse. Det ser nå ut til at vi skal være i stand til å dekke alle reiseutgiftene, sier Lise Balteskar til NSI-nytt.

Vi fikk den travle lederen i tale en times tid på en av Tromsø's mange utmerkede restauranter, før hun skulle arrangere et natt-orienteringslangrenn, og hun kunne da fortelle forbløffede utsendte medarbeidere at det faktisk er nok av penger i TSI. Årsaken til dette er først og fremst stor velvilje hos administrasjonen ved Universitetet i Tromsø.

— Det er tydelig at de har dårlig samvittighet fordi idretten tidligere til de grader har vært nedprioritert. Det at vi omsider har fått et styre som ser ut til å fungere, betyr vel også litt, sier Lise i all beskjedenhet, og tenker da først og fremst på at administrasjonen omsider har fått en idrettspressgruppe med krav som ikke kan overses. Det konkrete resultatet av den nye given er om lag 60.000 kroner som er innkassert etter personlig oppmøte hos forskjellige direktører. Etter en vervekampanje som har pågått i hele høst, er medlemstallet nå oppe i 150. Det gir også litt penger i kassa når disse betaler 30 kroner i året.

PENGENE GÅR

Hvem er det så som skal bruke alle disse pengene i tillegg til volleyballdamene?

— Vi skulle ikke ha problemer med å bli kvitt pengene. Jeg kan bare nevne at vi har den eneste Aikaido-gruppa her i landet. Dette er en judo-sport som krever blant annet matter. Det er for øvrig om lag 20 medlemmer i denne gruppa, sier Lise Balteskar, og legger til at det foreløpig er kjøpt inn matter for 20.000 kroner.

Ellers er det fotballgruppe i TSI. Her er det foreløpig bare gutter på treninga, 50-60 i tallet. TSI har også miniatyrsky-

ting på programmet, Idrettslaget har foreløpig investert i kulefangere, men om det viser seg at gruppa er levedyktig, skal det kjøpes inn tre gevær.

— Som studenter ellers i landet vil forstå, kan vi på ingen måte gi tilskudd til andre idrettslag med dårligere råd enn oss, om det er noen som kommer i slike tanker, sier lederen i TSI, og kommer med store tall for hva det koster å leie idrettshaller i Tromsø før å avvikle kamper og stevner.

HALL FØRST ÅR 2000?

Hvorfor må idrettsinteresserte studenter i Tromsø leie idrettshaller for å

På tross av snø og mørketid er aktiviteten i TSI på topp med Lise Balteskar (bildet) ved roret.

kunne drive idrett? Kanskje et uhyre dumt spørsmål, men på ingen måte uten mening. Svaret er selvfølgelig at det ikke finnes noen idrettshall som er beregnet på studentene. Det finnes likevel en idrettshall på tegningene over det nye universitetsområdet i Brevika, og NSI-nytt spurte informasjonssjef Are Johnsen ved Universitetet i Tromsø når denne hallen skal stå ferdig.

Svaret vi fikk var at tegningen inneholdt idrettsanlegg, men at det ikke var budsjettmessig dekning for dem før langt ut i 1990-årene!

Innen høsten skal alle fagene ved UiT ha inntatt sine respektive bygg i Brevika. Idretten må imidlertid se langt etter sitt bygg, på vanlig måte! Studentidretten ved UiT må dermed smøre seg med

tålmodighet, håpe på fortsatt økonomisk godvilje og stole på entusiaster som Lise Balteskar.

— Det er kanskje mulig å påvirke universitetet til å få fortgang i anleggsplanene, sier Lise Balteskar, og legger i den forbindelse til at da må idrettslaget bli en maktfaktor i student- og universitetsmiljøet i Tromsø.

ANTI-JOGG I TROMSØ

Vervekampanjen var det første skrittet på veien mot et sterkere idrettslag. Et forsøk på å innføre joggebølgen til Tromsø ble derimot fiasko, sier lederen for TST.

— Det er rett og slett upopulært å jogge, og særlig er det studenter ved de samfunnsvitenskapelige fagene som

her «sitter» i bresjen. Vi har faktisk påvist at nesten alle våre medlemmer kommer fra naturvitenskapelige fag. Blant de andre er det tydelig mer interessant å tilbringe fritida med pjatt på studentrestauranten Prelaten, sier en tydelig irritert Lise Balteskar.

Bortsett fra å tilbringe dagene på nevnte utested, har det også vist seg at studentene har falt for gammeldansen. Det vites ikke om de samfunnsinteresserte fortsatt sitter på Prelaten, eller aller nådigst tør svinge seg i dansen. Faktum er i hvert fall at veldig mange har kommet fram på gulvet i idrettslagets regi.

OPP FRA DE DØDE

De mange nye medlemmene viser at vi er liv laga, avslutter TSI's nye leder,

Forts. neste side

I 1984 er det SAIF (Svenske Akademiske Idrettsforbund) som står for arrangementet. Skal norske studerende og løpere fortsatt delta i dette arrangementet? NSI som er vår egen student-organisasjon virker som et fullstendig handlingslammet forbund. I år fantes det ingen mulighet for økonomisk støtte, heller ikke å stable en leder på beina. Den norske deltakelsen er med andre ord basert på initiativ fra ivrige o-løpere, og at NOF belastes både med uttagning og organisering av reisen.

Brit Volden

Der intet er har Fanden selv tapt sin rett

Dette konkluderer Brit Volden med etter å ha deltatt i sommerens student-VM i Tsjekkoslovakia. Hun stiller spørsmål om norske o-løpere skal delta i dette mesterskapet i fremtiden og hun antyder at NSI (Norske Studenters Idrettsforbund) er totalt handlingslammet.

— Er dere det, organisasjonssekretær Harald Skoglund?

— Rettene er vel å si at vi gjøres handlingslammet. Årsaken er at vi ikke er medlem av Norges Idrettsforbund — vi har søkt — og derfor har vi svært lite penger å rutte med.

Skoglund finner det rart at NSI ikke kan taes opp som fullverdig medlem av NIF når Bedriftsidrettsforbundet og Handicapidrettsforbundet er det, men studentidretten er og blir lavt prioritert i Norge, trass i sine 70.000 medlemmer.

Vi får en halv million kroner som tippemidler via Idrettsforbundet og det rekker dessverre ikke langt, forklarer Skoglund. Det var rett og slett ikke penger å bidra med til student-VM. Etterpå har i følge Skoglund noen av VM-deltakerne vært i kontakt med kontoret med spørsmål om NSI kan tenke seg å betale startkontingenten — og til de impliserte: Det kan NSI, men de venter på søknad!

Skoglund forteller om Universiaden som er stu-

dentidrettsutøvernes olympiade. Den skal arrangeres neste år i Edmonton, Alberta, Kanada og NSI søkte Idrettsforbundet om nær 400.000 kroner for å kunne delta, men det ble nei igjen. Og med den vanlige begrunnelsen: Ikke fullverdig medlem av NIF.

Skoglund forteller at med de små midler forbundet har å rutte med har man valgt å prioritere breddeidrett foran eliteidrett her hjemme. Når derfor søknaden fra o-forbundet kom om støtte til VM i Tsjekkoslovakia var det ikke vanskelig å si nei. Til forrige student-VM i Sveits for to år siden sendte NSI med en leder. Årsaken til denne storsinnet var at NSI håpet å kunne arrangere mesterskapet i Norge i 1982 og det var for å få erfaring at det ble sendt med en leder. Men noe VM i Norge ble det som kjent ikke og i Tsjekkoslovakia var det ikke en gang leder med. Deltakerne betalte av egen pengepung.

— Vi skulle gjerne sett vi kunne være behjelpelig i større grad, men der intet er har selv Fanden tapt sin rett, sier Skoglund som ikke kan love noen forbedring så lenge organisasjonsformen er slik den er.

S.K.

NOF-posten 6/82

Forts. fra s. 10

som også håper at det skal være mulig å få fatt i folk som kan tenke seg å bli med i styre og stell.

Entusiaster trengs i Tromsø som ellers, om studentidretten skal ha noen framtid under de trange karene som råder ved de fleste lærestedene her i landet.

NSI-nytt kan bare konstatere at det også i Tromsø står anlegg på planene uten at det er vilje til stede til å bevilge penger. Det gledelige fra Tromsø må være at NSI-nytt fant et studentidrettslag som var oppstått fra de døde.

HÅNDBALL

Håndball (som den spilles i Norge) hadde opprinnelig visse likhetspunkter med fotball, men bruk av armer istedenfor ben. Den ble spilt for første gang ca. 1895 og ble innført på det olympiske program i Berlin i 1936, som et utendørs 11-mannsspill som Tyskland vant. Under lekene i 1972 var imidlertid håndball forlenget blitt et innendørsspill. Lag med syv spillere hadde vært standard siden 1952.

I 1980 var 75 land medlemmer av Det internasjonale håndballforbundet. Det arrangeres verdensmesterskap og andre store internasjonale turneringer, og man regner med at sporten har 10 millioner utøvere. Den første landskamp i håndball ble spilt mellom Sverige og Danmark 8. mars 1935, med Sverige som vinner.

Olympiske kamper. Den mest seierrike nasjon i olympiade-sammenheng er Sovjet, som vant både herrenes og damenes håndballkamp i Montreal, Canada i 1976, og damenes i Moskva i 1980.

Verdensmesterskap. Verdensmesterskap i håndball ble innstiftet i 1938, og Romania har hittil vært den mest fremgangsrike nasjon, med fire seire for herrer og tre for damer i årene 1956 - 1974.

Et sommerglimt

I den blanke fjellsjøen står landskapet på hodet og ser bare godt ut.

Jeg stirrer som besatt på den røde duppen. Det svir i øynene, men jeg tør ikke blunke. Det slår ikke feil — hver gang jeg MÅ, så er duppen på vei opp når jeg åpner øynene igjen. Kroken er blank og en stor ørret (den er helt sikkert stor) svømmer vekk med glad mage. Jeg ser for øvrig at den er stor på vakene når den vil ha variasjon i kosten fra mine markklyser.

Fortvilet forsøker jeg å blåse røyk ut av ørene, som gutt var det en gammel sjømann som viste meg trikket, for å bli kvitt en hissig mygg.

På den andre siden av sjøen skjeller Fant ut alle som gidder å bry seg. Han er ikke lite oppkjefstig, firfotingen, men så er han ingen hvem som helst, bikja til en mangfoldig verdensmester på ski.

Han visste nok ikke det Herr «Würste» fra Hamburg som holdt på å kjøre på sjøen for å unngå oppkjeftingen som ville ha seg frabedt campingvogner med feite støvhaler. Den påfølgende overhaling ble tatt med skakk skalle og en overlegen logring. Nei, han visste nok ikke hvem han snakket til, fremmedkaren.

Min egen Sonny (Liston) spiller forundret sitt butte Boxertryne i vannet mens han hviler ut etter en av sine utallige og alltid like fåfengte småfugljakter langs stranden. Vi trives godt sammen, vi to, men han kunne godt la meg gå ut av mine egne fotspor før han trår etter i dem på seterveien.

Ungene Linn og Marte, plukker sine ...ente blomsterbuketter på enga her på Ånes, småbruket som ble drevet fram til 1924. Den gang var det ingen vei inn, og livet var nok djervt her på den bratte sida av dalen.

Jeg skotter over mot Hylleråsen og venter på Ole. Vi skal sette garn sammen, da skal vi ta knekken på den djevelen som stakk av med sluken min i går. Ole har pensjonert seg nå. Datteren Inger og svigersønnen Phillipe (ingeniør fra Paris) har tatt over handelsboden.

Den nye teknikken min med å blunke med et øye av gangen hjelper ikke, det er stadig jeg som gir, og markpotten er snart tom. En trøst er det at fett blir han når jeg tar ham,.

Etter utallige myggmord og like blank krok, lokker kona Karin med te fra døra på stua. Stua er i sølvgrått tømmer på 30 m² og uten vann og strøm. Vedovn og stearinlys holder lenge.

På butikken snakket noen om VM i fotball i Spania, men i mitt sommerparadis er det ingen telefon eller TV. Her er det bare fred.

Harald Skoglund

